

Wed, Apr 20, 2016

Catre Cabinetul Primului - Ministru al Romaniei:

Numele meu este Irina Vencu, cetatean roman si rezident in Elvetia, de profesie arhitect. Va solicit sprijinul in cazul fiului meu, Iosif Hector Buqaei, rapit de catre sotul meu si aflat in prezent pe teritoriul Iordaniei, din luna august a anului 2015. Relatarea succinta a evenimentelor de pina la rapire si de dupa, e dupa cum urmeaza.

In anul 2008 m-am casatorit la starea civila Sector 1, Bucuresti, cu Hamzeh Buqaei, cetatean iordanian de religie musulmana.

In anul 2012 am avut un copil din aceasta casatorie, Iosif Hector Buqaei, nascut in Elvetia unde am avut domiciliul comun din anul 2009 pina in prezent. Precizez ca atat eu cit si fiul meu nu avem cetatenie elvetiana, ci doar drept de rezidenta si consider ca drepturile noastre sint aparate de institutiile statului Roman ai carui cetateni sintem.

In urma introducerii in luna iunie 2015 a unei actiuni de separare si custodie prin tribunalul din

Zurich, Elvetia, sotul meu a reactionat rapid copilul si fugind in Amman, Iordania, la domiciliul familiei sale. Rapirea a avut loc in luna august 2015 si de atunci nu am mai avut posibilitatea de a ma vedea cu fiul meu, in virsta de nici trei ani la momentul rapirii.

In urma celor intimplate, tribunalul din Zurich mi-a acordat custodia completa asupra fiului meu, in luna septembrie 2015, decizia de acordare definitiva a custodiei catre mine precum si neacordarea nici macar a dreptului de vizita pentru Hamzeh Buqaei a fost intarita si de decizia din decembrie 2015 a aceluiasi tribunal.

In luna august 2015 sotul meu a efectuat o actiune de divort in Iordania conform cu legea islamica, dar fara sa exista in aceasta decizie nici o mentiune asupra situatiei copilului meu, decizie ce nu are legalitate decit in Iordania si care a fost luata ulterior introducerii de catre mine a actiunii de separare prin tribunalul din Zurich, locul ultimului nostru domiciliu comun.

In urma discutiilor telefonice pe care le-am purtat cu sotul meu de cind a fugit in Iordania, a rezultat ca nu are de gind sa respecte decizia tribunalului si mi-a spus textual ca nu il va mai lasa pe fiul meu sa paraseasca Iordania niciodata.

Va solicit sprijinul deoarece copilul meu este cetatean roman si se afla intr-o tara straina fara acordul custodelui legal, intr-o situatie

considerata de autoritatile elvetiene ca rapire. Sint ingrijoarata si cu privire la conditiile in care traieste si este educat.

In clipa aceasta, sint pe punctul sa incep o actiune legala si in Iordania, pentru drepturi de vizitare si, in functie de sfatul avocatilor de acolo, si o actiune pentru custodie. Din pacate, in Iordania, toate aceste actiuni legale au sanse minime de reusita pentru ca se desfasoara prin Sharia, legea islamica, iar eu ca femeie, crestina si nerezident in Iordania, nu voi putea sa reusesc sa imi aduc fiul inapoi.

In Romania, incerc inca din luna decembrie a anului 2015 sa obtin recunoasterea deciziei tribunalului din Zurich, iar datorita procedurilor complicate si a termenelor lungi de la tribunalul bucurestean, cel mai devreme o voi avea, daca, spre sfirsitul anului 2016. Am depus si o plingere penala impotriva sotului meu la Parchetul Bucuresti Sectorul 1, ce a fost data in lucru la Sectia 2 Politie Bucuresti. Insa legea romana e ingaduitoare cu rapirea unui copil de catre unul din parinti si sanctiunea maxima este de 3 luni de inchisoare ori amenda, iar asta oricum va dura pina se va intimpla. Prin comparatie, autoritatile elvetiene au emis imediat in urma rapirii un mandat european de arestare pe numele sotului meu pentru infractiunea de rapire. Pentru statul elvetian lucrurile s-au oprit aici cu ajutorul pe

care mi-l pot oferi in recuperarea fiului meu, deoarece nici eu, nici copilul, Iosif, nu sintem cetateni ai statului elvetian, ci doar rezidenti. Am fost, in schimb, indreptata catre autoritatile Statului Roman ai carui cetateni sintem atit eu cit si fiul meu.

In Romania, am purtat corespondenta, in perioada septembrie 2015 – aprilie 2016, pe tema rapirii si a ce se poate face pentru a il aduce pe fiul meu alaturi de mine cu:

- Directia Generala Protectia Drepturilor Copilului**
- Ministerul Afacerilor Externe**
- Ministerul de Justitie**
- Ministerul pentru Consultare Publica si Dialog Civic**
- Biserica Ortodoxa Romana**

Raspunsurile primite arata ca nu se poate face nimic si ca intre Iordania si Romania, neexistind nici un tratat de cooperare in justitie, Statul Roman nu poate sa intreprinda nici o actiune. Chiar si atunci cind, pentru a depune un memoriu catre ambasada Iordaniei la Bucuresti mi s-a solicitat de catre acestia o stampila care supralegalizeaza copia tradusa autorizat a deciziei tribunalului din Zurich, Ministerul Afacerilor Externe a refuzat, motivind ca nu pot face asta pentru o decizie a unui tribunal elvetian, decizia

care astfel trebuie sa treaca printr-o procedura legala ce dureaza in fapt aproape un an, in urma careia decizia tribunalului elvetian va fi dublata de o decizie identica a unei instante romanesti. Aceasta supralegalizare este necesara pentru acceptarea memoriului de catre catre Ambasada Iordaniei la Bucuresti si acestia sa poata incepe demersurile in partea iordaniana.

Tinind cont de felul in care mi s-a raspuns pina acum din partea ministerelor si de timpul lung in care se iau decizii, timp vital pentru un copil la o virsta atat de frageda, va rog sa-mi acordati sprijinul prin autoritatea si functia pe care o detineti si sa aduceti la cunostina omologului dumneavoastra iordanian cazul copilului meu, cerind, in baza curtoaziei si reciprocitatii dintre state, aducerea acestuia alaturi de mama sa si custodele lui legal. Tineti cont ca este vorba de un copil in virsta de 3 ani si 6 luni si orice zi petrecuta fara mama conteaza pentru dezvoltarea lui normala.

Va atasez, pentru a va edifica, corespondenta cu autoritatile statului.

Va stau la dispozitie cu orice clarificari sau documente necesare, in original sau traduse in limba romana.

A dumneavoastra,

Irina Vencu